

ρας. Ἡ ἀξία τῆς περιουσίας του εἶναι περί τὰς 25 χιλ. δολλάρια, περιλαμβανομένης καὶ τῆς οἰκίας του ἧτις εἶναι ὑποθηκευμένη.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΧΡΩΜΑΤΩΝ

Πολλὰ ζῶα ἐπηρεάζονται ὑπὸ τινων χρωμάτων πλείοτερον ἢ παρ' ἄλλων. Ὁ χαμαιλέον λίαν ἐπηρεάζεται ἐκ τοῦ μέλανος χρώματος, προσπαθεῖ δὲ πάσῃ δυνάμει νὰ ἀποφεύγῃ τὴν προσέγγισιν αὐτοῦ. Ὅταν μέλας πῖλος ἐτίθετο κατὰ τὴν δίοδον αὐτοῦ ἀμέσως τὸ ζῶον ἀπεσύρετο καὶ καθίστατο μέλαν. Εἶναι προφανές ὅτι ὡς ἐκ τῆς φροντίδος ἦν λαμβάνει νὰ ἀποφεύγῃ τὰ ἀντικείμενα ἐκεῖνα τὰ ὅποια προξενούσι τὴν μεταβολὴν ταύτην ἢ προσπάθεια αὕτη παράγει πόνον εἰς αὐτόν· τὸ χρῶμα φαίνεται ὅτι ἐνεργεῖ ἐπ' αὐτοῦ ὡς δηλητήριον. Ἐκ τινος ἀντιπαθείας τοιαύτης φύσεως ὁ βούβαλος καὶ ὁ βοῦς γίνονται μανιώδεις ἐκ τοῦ ἐρυθροῦ χρώματος, τὸ ὅποιον κατὰ τὴν αἴσθησιν τοῦ τυφλοῦ ἀνθρώπου, ἐνεργεῖ ἐπ' αὐτῶν ὡς ὁ ἦχος σάλπιγγος· καὶ ἡ ἔχιδνα πολὺ ἐρεθίζεται νὰ δῆξῃ ὅταν ὁ ἔχιδνοθήρας παρουσιάσῃ εἰς αὐτὴν ἐρυθρὸν βῆκος. Καὶ ἄλλα ζῶα εἰσὶν ἐφ' ὧν χρώματά τινα ἔχουσι τὸ ἀποτέλεσμα γοητείας. Οἱ φοροῦντες μέλανας πῖλους τὸ θέρος ἐνοχλοῦνται ὑπὸ τῶν μυϊῶν ἀπειράκις πλείοτερον ἐκεῖνων οἵτινες φοροῦσι λευκοὺς. Τὰ γεγονότα ταῦτα εἰσὶ λίαν περίεργα, καὶ χρῆζουσιν ἐρεύνης. Ὀλίγα ἕως τώρα γινώσκουμεν περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν τὰ ζῶα ἐπηρεάζονται ἐκ τῶν χρωμάτων, καὶ τὰ ὀλίγα ταῦτα εἶναι γνωστά ἐκ τῆς ἀπλῆς παρατηρήσεως ἐν τῷ καθ' ἡμέραν βίῳ. Ὅταν πλείονες παρατηρήσεις τοῦ εἶδους τούτου γίνωνται καὶ συστηματοποιοῦνται δύνανται νὰ φέρωσιν εἰς συνείδειαν πρακτικῆς ὠφελείας.

ΤΟ ΚΑΚΑΟΝ

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ εἰσαγωγή καὶ κατανάλωσις τοῦ κακάου αὐξήσῃ μεγάλως, ἔνεκα τῆς ἀξίας αὐτοῦ ὡς θρεπτικοῦ ποτοῦ καταστάσεως γενικῶς γνωστῆς καὶ ἐκτιμηθείσης, νῦν δὲ ὑπὲρ τὰς 40,000,000 λίτραι ἑτησίως εἰσάγονται εἰς τὴν Μεγ. Βρετανίαν μόνον πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν. Πρὸ ἐξήκοντα ἐτῶν οὐδὲ τὸ ἐν εἰκοστὸν τοῦ ποσοῦ τούτου ἐφέρετο εἰς τὴν Ἀγγλίαν, καὶ ἡ καλλιέργεια τοῦ κακαοδένδρου πρέπει πολὺ νὰ ἐξετάθῃ ὅπως καταστῇ δυνατὴ ἢ τοσοῦτον ταχεῖα αὐξήσῃ τῆς καταναλώσεως αὐτοῦ. Τὸ δένδρον τοῦτο, τὸ θεόβρωμα κακάου τῶν βοτανικῶν, ἦτο κατ' ἀρχὰς ἰθαγενὲς τοῦ Μεξικοῦ, ἐνθα ἔτι καὶ νῦν εὐρηταὶ ἐν ἀγρίῳ καταστάσει, ἀλλὰ νῦν κυρίως καλλιεργεῖται ἐν ταῖς νήσοις τῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν καὶ τοῖς βορείοις μέρεσι τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς. Εἶναι ἀειθαλὲς δένδρον, αὐξάνον εἰς ὕψος ποικίλλον ἀπὸ 15 ἕως 20 ἢ 30 ποδῶν· τὰ φύλλα του εἰσὶν ὠοειδῆ ἢ ἀκοντείδῃ, ἐπὶ βραχυτάτων καυλῶν· τὰ ἄνθη δὲ ἀσήμαντα· ἀλλὰ οἱ καρποὶ εἰσὶ τὸ σημαντικώ-

τερον μέρος τοῦ δένδρου, κατὰ τε τὴν ὠραιότητα καὶ τὴν χρησιμότητα. Ὅταν ὠριμάσωσιν ἔχουσι ὠοειδὲς σχῆμα, περὶ τοὺς 2½ δακτύλους μῆκος καὶ 3 δακτύλους διάμετρον, καὶ ὁμοιάζουσι πρὸς βραχὺ χονδρὸν καὶ ὠριμον ἀγγούριον. Ἐκαστος καρπὸς περιέχει 40 ἕως 50 σπόρους, λίαν στενῶς τεθειμένους ἐντὸς ὀλίγης σαρκώδους οὐσίας· οἱ σπόροι οὗτοι ἀφοῦ ὑποστῶσι διαφόρους προπαρασκευαστικὰς ἐργασίας, ἀποτελοῦσι τὸ κακάον τὸ ἐν χρήσει εἰς τὸ ἐμπόριον.

ΩΡΑΙΟΝ ΕΘΙΜΟΝ

Κυρίως τις οὕτω διηγείται συγκινητικὸν τι συμβάν τὸ ὅποιον εἶδεν ἡμέραν τινα ὅταν ἦτον ἐν Γαλλίᾳ. — Εἶχουμεν ἤδη ἐξέλθει τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωρίου καὶ συνεζητοῦμεν ἐὰν θὰ ἦτο καλλίτερον νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς Παρισίους ὅπως προγευματίσωμεν ἐκεῖ ἢ ἱκανοποιήσωμεν τὴν ὅπως οὖν δεξιᾶν ἡμῶν ὄρεξιν εἰς τι τῶν μᾶλλον ἐγκαταλειμμένων καὶ ρυπαρῶν χωρίων τῆς Γαλλίας, ὅτε εἶδομεν πλησιάζουσαν συνοδείαν ἀκολουθοῦσαν νεωστὶ νυμφευθὲν ζεῦγος, ὅπερ ἦτο ἐνδεδυμένον διὰ τῶν καλλιτέρων καὶ γραφικωτέρων ἐνδυμάτων. Τὸ πρῶτον ζεῦγος συνέκειτο ἐκ μᾶλλον ὠραίας, μελανοφάλλου κόρης ἐν νυμφικῇ ἐσθῆτι καὶ νεαροῦ ἀνδρὸς μετὰ μεγάλου ἐρυθροῦ βόδου ἐμπεπηγμένου ἐν τῷ περιστηθίῳ του. Περιέργοι νὰ ἴδωμεν ποῦ ἡ συνοδεία ἐπορεύετο, ἐλησιμονήσαμεν τὴν πείναν ἡμῶν, καὶ βραδέως ἀκολουθοῦντες μεγάλως ἐξεπλάγημεν ἰδόντες αὐτοὺς εἰσερχομένους εἰς τὸ κοιμητήριον τοῦ χωρίου — ὠραῖον μικρὸν κῆπον, ἐνθα τὸ λευκὸν μάρμαρον ἔστιλθεν ἐν μέσῳ διασώδους σκιάδος ἐξ ἀειθαλῶν φυτῶν. Προχωρήσαντες εἰς ἀπόκεντρόν τινα γωνίαν, περιεκύκλωσαν τάφον, ἐφ' οὗ ἡ νεαρὰ νύμφη γονυπετήσασα, κατέθηκε τὸν νυμφικὸν στέφανον καὶ τὴν ἀνθοδέσμην. Δὲν ἦτο παράδοξον ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν ἐπληρώθησαν δακρύων ὅταν εἶδωμεν αὐτὴν δακρυρρέουσαν, καὶ ὅτι ἀπεχωρήσαμεν εἰς τὴν σκιάν ἄλλων τάφων, ἀισχυθέντες διὰ τὴν περιέργειαν ἧτις ἤγαγεν ἡμᾶς ἐκεῖ. Ἀκολουθῶντες ἐμάθωμεν ὅτι ἡ μήτηρ τῆς νύμφης ἔκειτο ἐν τῷ τάφῳ τὸν ὅποιον μετὰ τήσεως συγκινήσεως ἐπεσκεψήσαν. Τὸ ὠραῖον τοῦτο ἔθιμον ἐπικρατεῖ καθ' ὅλην τὴν Γαλλίαν.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ ΕΘΙΜΟΝ ΕΝ ΟΔΑΝΑΙΑ

Ἐν Ὀλλανδίᾳ ἔχουσι περιέργον ἔθιμον καλούμενον *Κλάππουτζε*. Ὅποταν βρέφος τι γεννηθῇ ἐν παισίον ὠοειδὸς σχήματος κεκαλυμμένου διὰ μεταξίνου ὑφάσματος ὑπερύθρου, τίθεται ἐκτὸς τῆς θύρας τῆς εἰσόδου, ἐνθα τὸ πλῆκτρον ἦτα πρότερον τεθειμένον. Ἐὰν τὸ βρέφος ἦναι θῆλυ, μικρὸν τμήμα τοῦ ἄνω μέρους καλύπτεται μὲ λευκὸν μεταξωτόν. Ἐφ' ὅλου δὲ τοῦ παισίου ἀπλοῦται τρίχαπτον, ἡ ἀξία τοῦ ὁποίου ποικίλλει κατὰ τὴν περιουσίαν τῶν ἐνοίκων.